

ETHNOS

Jäsenkirje 1/2015
Kesäkuu 2015

Sisältö

Puheenjohtajan puheenvuoro:	
<i>Tieteiden vähättely</i>	2
Jäsenmaksu 2015	3
Ethnoksen gradupalkinto	4
Monikielisyysden rajat ja mahdollisuudet	6
Esitelmäkutsu: IX Kansatieteen päivät 2016	8
Uutisia ja ilmoitusasioita	10

c/o Tieteiden talo
Kirkkokatu 6, 00170 Helsinki
<http://www.ethnosry.org>

Ethnos-jäsenkirje 1/2015
Sähköinen verkkojulkaisu
Kesäkuu 2015
Toimitus ja taitto: Maija Mäki

Kansikuva:

Kevään ensimmäiset krookukset. Kuva: Maija Mäki.

Ethnos ry:n hallitus:

Puheenjohtaja: Katriina Siivonen, puh. 040 831 0016, [katriina.siivonen\(at\)helsinki.fi](mailto:katriina.siivonen(at)helsinki.fi)
Varapuheenjohtaja / julkaisus sihteeri (Ethnos-toimite): Aura Kivilaakso, puh. 040 512 0061, [aura.kivilaakso\(at\)gmail.com](mailto:aura.kivilaakso(at)gmail.com)
Sihteeri: Milja Jokelainen, puh. 040 827 2882, [sihteeri\(at\)ethnosry.org](mailto:sihteeri(at)ethnosry.org)
Taloudenhoitaja: Mikko Kero, puh. 040 575 9997, [mikko.kero\(at\)kellomuseo.fi](mailto:mikko.kero(at)kellomuseo.fi)
Tiedotussihteeri: Maija Mäki, puh. 050 379 7471, [maija.j.maki\(at\)jyu.fi](mailto:maija.j.maki(at)jyu.fi)
Seminaaris sihteeri: Sanna Tawah, puh. 040 805 3397, [sanna.tawah\(at\)jyu.fi](mailto:sanna.tawah(at)jyu.fi)
Julkaisus sihteeri (Ethnologia Fennica): Inkeri Hakamies, puh. 050 573 9295, [inkeri.hakamies\(at\)gmail.com](mailto:inkeri.hakamies(at)gmail.com)
Museoyhdyshenkilö: Mari Immonen, puh. 050 586 4512, [mari.immonen\(at\)saunalahti.fi](mailto:mari.immonen(at)saunalahti.fi)
Kansainvälisten asioiden sihteeri: Ann-Helen Sund, puh. +45 5018 1518, [ansund\(at\)abo.fi](mailto:ansund(at)abo.fi)

Puheenjohtajan puheenvuoro: Tieteiden vähätely

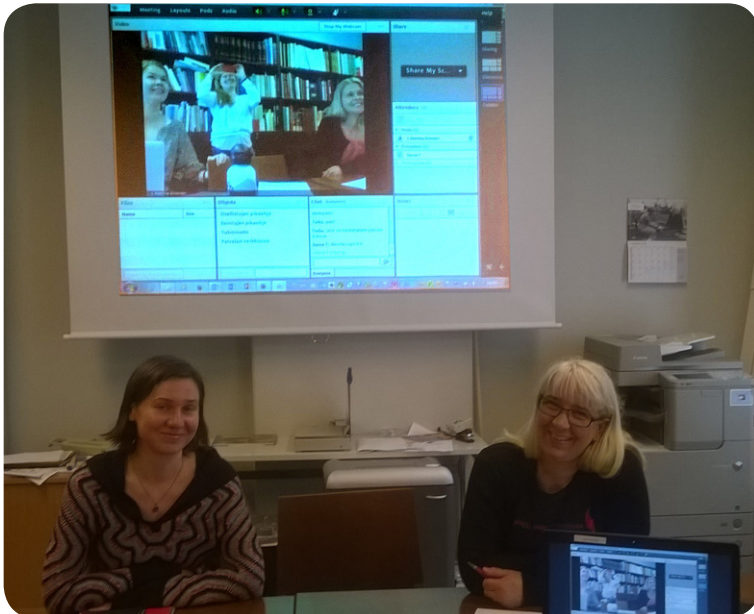
Katriina Siivonen

Julkisuudessa on viime aikoina asetettu kyseenalaiseksi kansatieteen ja lähialojen merkitys ja tapa työskennellä. Diplomi-insinööri Juhani Korhonen toi tällaisia ajatuksia esille kansatieteestä mielipidekirjoituksessaan Helsingin Sanomissa 5.6.2015 ja kuluttajapsykologian tutkija Samuel Piha pohti folkloristiikan tutkimustuloksia samaan sävyyn Helsingin Sanomien mielipideosastolla 8.6.2015.

Nämä ovat yksittäisiä kannanottoja, eikä niistä kannata kovin provosoitua. Maailmaan mahtuu monenlaisia näkemyksiä. Samalla nämä ovat kuitenkin herättäneet keskustelua alamme piirissä. Monilla on kokemuksia siitä, että humanistisia kulttuurialoja ei arvosteta ja että niiden tulokset asetetaan kyseenalaisiksi ja niiltä

vaadittavaa yhteiskunnallista hyötyä ei havaita. Mielipidekirjoitukset tulevat liitetyiksi varhempisiin kokemuksiin ja saavat siten enemmän painoarvoa, kuin niillä itsessään olisi. Kyseenalaistaminen herättää kysymään alamme keskuudessa sitä, mikä on kansatieteen ja etnologian merkitys nykyisin ja puolustamaan sitä.

Erot alojen välillä voivat olla hyvin perustavia, hiljaiseksi tiedoksi juurtuneita tapoja toimia. Niitä on vaikea huomata ja sanallistaa edes oman alan sisällä, saati tieteiden välisessä keskustelussa. Eri menetelmillä saadaan maailmasta haltuun eri osia. Eri alojen kautta ymmärretään eri ulottuvuuksia. Ei kuitenkaan ole helppoa *Ethnoksen hallituksen kokoustunnelmia.*
Kuva: Inkeri Hakamies.

kertoa sellaisia asioita, jotka avaisivat nopeasti ja selkeästi alamme ytimiä muiden alojen ihmisille. Oman korostaminen suhteessa muihin on alaa kyseenalaistettaessa ja kommunikoinnin hankaluuksissa inhimillistä, ja sitä tapahtuu kaikilla aloilla, myös meidän keskuudessamme.

Kysymys alamme merkityksestä on alan sisällä kiinnostava. Sillä on merkitystä niille, jotka identifioituvat näiden tieteenalojen harjoittajiksi. Muiden kannalta kysymys ei ole relevantti. Muiden suunnasta alamme tulokset itsessään ovat ne, jotka kiinnostavat, jos ovat kiinnostaakseen. Oleellista ei ole se, että tieto on juuri meidän alamme tuottamaa. Siksi ei mielestäni ole oleellista kysyä laajemman yleisön keskusteluissa alamme merkityksestä. Sen sijaan oleellista on kertoa työmme tuloksista. Yhteistyö muiden alojen ihmisten kanssa tuo tähän yhden hyvän mahdollisuuden.

Vuosien varrella olen kuullut myös oman alamme ihmisten vähättelevän muiden alojen tapaa tehdä tiedettä ja tuottaa tuloksia. Esimerkiksi huomio on kiinnitetty kvantitatiivisten menetelmien rajallisuuteen maailman ja erityisesti kulttuurin ymmärtämisessä. Minusta tällainen on yhtä tarpeetonta, kuin se, että muut asettavat meidän alamme kyseenalaiseksi. Vaatimus siitä, että muiden alojen harjoittajien tulisi kunnioittaa, kuunnella ja ymmärtää meidän alamme näkökulmia ja tapaa hahmottaa maailmaa, saa parhaimman perustan, jos me teemme samoin muiden alojen ihmisiä kohtaan.

Toivon että voimme kaikki lähteä oman arvomme tuntien ansaituille kesälomille ja palata sen jälkeen virkeinä tuottamaan maailmaan niitä kiinnostavia tuloksia, joihin alallamme kyetään. Hyvää ja rentouttavaa kesää kaikille ethnoslaisille!

JÄSENMAKSU 2015

Ethnos ry ei lähetä jäsenmaksusta erillistä maksukuittia, vaan maksusta tiedotetaan Ethnos-tiedotteessa. Ethnologia Fennica lähetetään vain kunakin vuonna jäsenmaksunsa maksaneille jäsenille. Jäsenmaksun tulee olla maksettuna Ethnos ry:n vuosikokoukseen osallistuessa.

Maksetaan tilille: FI9180001300952844

Viite: 20116

Maksu: Varsinainen jäsen 23 euroa, opiskelijajäsen 13 euroa

Eräpäivä: HETI

Tarvittaessa merkitse viestikenttään "Jäsenmaksu" + vuosi 2015 + oma nimi, esimerkiksi kun maksu ei tule omalta tililtäsi. Samalla voi maksaa myös unohtuneen jäsenmaksun 2014 (23/13 euroa).

Mahdollisiin tiedusteluihin vastaa taloudenhoitaja Mikko Kero, puh. 040 575 9997 mikko.kero(at)kellomuseo.fi.

Ethnoksen gradupalkinto

Minna Sarantola-Weiss

Tutkimuspäällikkö, dosentti, Helsingin kaupungin museo

Uudet pro gradu -työt tarjoavat vuosittain aitiopaikan kansatieteen ajankohtaisimpiin kysymyksiin.

Ethnoksen gradupalkinnon saajiksi ovat vuonna 2014 olleet ehdolla:

Åbo Akademista Jeanette Edfelt: Släktens närvaro i hemmet - en etnologisk studie om släktföremål, hem och släktbild i Jakobstad 2014

Satu Kankainen Helsingin yliopistosta: Lusikat jakoon. Kansatieteellinen tutkimus avioero-osituksesta sekä esineiden omistussuhteista

Turun yliopistosta Lauri Katiskoski: ”No onhan naantalilainenki ny sentään parempi olla ku turkulaine!” Naantalın saaristo-kaupungin kuntaliitos kuntalaisen kokemana

Jyväskylän yliopistosta Sonja Mäkinen: Sarkaviitat laulavat jo viimeistä virttään. Etnologinen tutkimus pukeutumisen diskursseista suomalaisissa sanomalehdissä 1875–1885.

Turun yliopistosta Jenni Tuulasjärvi: Monikielisyyden rajat ja mahdollisuudet. Tapaustutkimus kielen merkityksestä maahanmuuttajien kotoutumiselle ja kotouttamiselle.

Sonja Mäkinen käsittelee kansatieteessä paljon käsiteltyä teemaa, muotia ja pukeutumista. Työn aineisto on kansan- ja kansallispukuja käsittelevää sanomalehtikirjoittelua 1875-1885, ja se analysoi yhtä

niistä diskursseista, joissa suomalaista kansallisidentiteettiä luotiin 1800-luvun jälkivuosina. Sellainen se kiinnittyy läheisesti nationalismin tutkimukseen. Kansallispukukeskustelulla oli linkki myös modernisaatioprosessiin. Diskurssianalyysi on tehty huolellisesti, ja tutkimus avaa näköalan kansallispukuilmiön alkuvaiheisiin.

Ehdolla olevista pro graduista kaksi käsittelee ihmisen, kodin ja kodin tavaramaailman suhteita, mikä kertoo osaltaan siitä, että esinetutkimus on palannut kansatieteen keskiöön. Nykyinen kiinnostus kohdistuu ennen kaikkea ihmisten esinesuhteisiin ja esineisiin toimivina subjekteina, jotka jäsentävät arkea ja sosiaalisia suhteita sekä luovat ja heijastavat arvostuksia. Tämä lähestymistapa näkyy myös näissä pro gradu -töissä. *Edfelt* käsittelee sitä, miten suku aineellistuu perittyinä ja saatuna esineinä. *Kankaisen* työssä keskiössä on puolestaan kodin ja sen tavaramaailman purkautuminen avioeron yhteydessä. Suku, perhe ja koti ovat kansatieteessä klassisia teemoja, mutta varsinkin *Edfelt* tuo esiin hyviä kysymyksiä siitä, miten ihminen rakentaa identiteettiään esineissä aineellistuvien muistojen ja tarinoiden kautta. Kiinnostavaa on se, mitä menneiden sukupolvien tarinoita ja ihmisuhteita päätämme säilyttää tarinassamme – ja tietysti myös se, mistä päätämme luopua.

Katiskoski ja *Tuulasjärvi* ovat molemmat tarttuneet teemoihin, joissa yksityinen ihminen ja hänen arkensa kohtaavat yhteiskunnan ja valtion, yleisemmin julkisen

sektorin, ja sen muutokset ja vaatimukset. Katiskosken tutkimus jatkaa kotiseutu-tutkimuksen perinnettä, mutta tuo sen 2010-luvulle, kun tutkimuksen keskiössä ovat kuntalaisten kokemukset kuntaliitoksesta Naantalın saaristokaupungissa. Hallintoalamaisia lähestytään heidän subjektiivisten kokemustensa kautta, mutta saaristokaupungin asukkaiden kokemuksia voi hyvin peilata myös muuhun kuntaliitoksista käytävään keskusteluun. *Tuulasjärvi* on puolestaan tarkastellut kielen - sekä suomenkielen että oman äidinkielen - merkitystä maahanmuuttajataustaisten henkilöiden integroitumiselle Porissa. Molemmissa töissä on onnistuneesti käytetty kansatieteelle ominaista laadullista lähestymistapaa, ja tutkimustulokset ovat puheenvuoro ajankohtaisessa yhteiskunnallisessa keskustelussa tilanteessa, jossa monet meistä kokevat koko Suomen ja suomalaisuuden olevan muutoksessa ja käymistilassa. Ne osoittavat, että kulttuuriperintö, sen merkitykset ja tutkimus voivat olla vahvasti läsnä nykyhetkessä.

Vuoden 2014 gradupalkinnon saajaksi hulan nimetä Jenni Tuulasjärven.

Tuulasjärvien tutkimus on osa kasvavaa suomalaista maahanmuuttotutkimusta. Tutkimuksen pääkysymys on: Mikä merkitys monikielisyydellä on maahanmuuttajien kotoutumiselle ja kotouttamiselle Porissa vuonna 2013?

Käsillä on tutkimus, jossa tutkimusmenetelmän vaikutuksia tutkimuskysymysten muotoutumiseen ja tutkimuksen kokonaisuuteen on pohdittu ansiokkaasti. Saadut tulokset perustuvat vahvasti haastateltavien kokemuksiin. Haastateltavien asemaa maahanmuuttoprosessin monimutkaisessa kudelmassa on käsitelty monipuolisesti.

Tutkimuseettiset lähtökohdat on huomioitu hienosti. Minua puhuttelee esimerkiksi maahanmuuttajakeskusteluun helposti liittyvän uhri- ja toiseuttamisnäkökulmien näkyväksi tekeminen ja ehdotukset siitä, miten niitä voidaan välttää. Kaikki haastateltavat on nähty aktiivisina toimijoina, jotka vaikuttavat osaltaan yhteiskunnassa ja yhteiskuntaan.

Työn ansioita ovat myös maahanmuuttotutkimuksen ja monikielisyydetutkimuksen tuntemus ja se, miten tutkimuskirjallisuus ja aineisto käyvät vuoropuhelua keskenään. Tutkimusaineisto ja saadut empiiriset tulokset on kytketty taitavasti aiempaan tutkimukseen ja lainsäädännöllisiin ja virallisiin käytäntöihin, jolloin empirian tulkinta on saanut vahvistusta ja uusia näkökulmia.

Tuulasjärvi osoittaa, että maahanmuuttajataustaiset ihmiset eivät toimi ainoastaan yhden kielen tai edes vain äidinkielen ja suomen (tai ruotsin) muodostamassa kehikossa, vaan että arkea määrittävät useiden eri kielten väliset yhteydet. Vahva äidinkieli ja mahdollisuus oman kulttuuriperinnön ylläpitämiseen vahvistivat hyvinvoinnin tunnetta ja identiteettiä muutoksen keskellä, ja vastaavasti suomen kielen taito koettiin edellytyksenä jatkokoulutukselle ja työllistymiselle. Tutkimuksen tuloksia on, että maahanmuuttajan omaa äidinkieltä ja kulttuuria ei vielä huomioida riittävästi integraatiota tukevana tekijänä. Tutkimustulokset haastavat käsityksen homogeenisesta, yksikielisestä suomalaisesta työelämästä ja ylipäänsä homogeenisesta suomalaisuudesta. Nämä ovat tärkeitä kysymyksiä tämän päivän Suomessa ja Euroopassa!

Monikielisyyden rajat ja mahdollisuudet Tapaustutkimus kielen merkityksestä maahanmuuttajien kotoutumiselle ja kotouttamiselle

*Jenni Tuulasjärvi
Turun yliopisto*

”Kieli on ihmisen ihmeellisempiä ominaisuuksia. Se antaa meille teatterin, runouden ja laulut. Se saa meidät nauramaan ja itkemään”

Tämän tulkinnan kielestä meille antoi englantilainen koomikko, näyttelijä, kirjailija ja ohjaaja Stephen Fry Yle Teemalla esitettyssä dokumenttisarjassa ”Sanojen planeetta”.

Äidinkieli on ihmisen ensimmäinen kieli, johon yksilöllä sanotaan olevan emotionaalinen suhde. Äidinkieli on myös jokaisen perusoikeus; harvinaisempaakin äidinkieltä täytyy saada käyttää ja vaalia. Vierasta kieltä opiskelemme koulussa tai vaikkapa kansalaisopiston kursseilla, kun toisen kielen opiskelua määrittää pyrkimys käyttää opittua kieltä päivittäin. Kieltä voidaan tarkastella rakenteena ja variaatioina. Yhtä lailla kieliä voidaan tutkia empiirisesti vaikkapa osallisuuden näkökulmista käsin. Maailmassa, jossa muutoliike ja ylijalaisuus ovat olennainen osa arkipäivää, kieltä ei voida tulkita essentialistiseksi, ihmisen syntyperäiseksi ominaisuudeksi, vaan sosiaalisen todellisuuden muuttuessa myös kieliin liittyvät merkitykset tulisi käsittää entistä avoimimmiksi ja moninaisimmiksi.

Pro gradu -työni tarkastelee kielen merkitystä maahanmuuttajataustaisten henkilöiden kotoutumiselle asuinkunnassani Porissa vuonna 2013. Työssäni käsitellään suomen kielen oppimisen, äidinkielen

ylläpitämisen ja muiden kielten osaimisen vaikutuksia yksilön arkielämässä sekä järjestö-, seurakunta-, oppilaitos- ja viranomaispalveluiden toiminnassa. Sen keskeisenä tavoitteena on ollut kertoa, minkälaisia mahdollisuuksia kielten oppiminen ja ylläpitäminen muodostavat integroitumiselle sekä vastaavasti tuoda esille, miten eri kielten käyttöön liittyvät painotukset ja kielitaidottomuus rajoittavat integroitumista. Olen haastatellut työhöni maahanmuuttajataustaisia henkilöitä sekä eri alojen asiantuntijoita, jotka edustavat Porin kaupungin maahanmuuttajatyön ja maahanmuuttajatoimijoiden verkostoa. Teemahaastatteluaineistoa on täydennetty avokysymyksin varustetulla postikyselyllä, joka osoitettiin maahanmuuttajien kanssa toimiville tahoille. Tutkimuskysymykseni muotoutui lopulta seuraavaksi: Mikä merkitys monikielisyydellä on maahanmuuttajien kotoutumiselle ja kotouttamiselle?

Ennen aineiston keruuta tavoitteenani oli yleisesti kartoittaa maahanmuuttajien ja viranomaisten käsityksiä kotoutumisesta ja kotouttamisesta erityisesti kulttuurin, perinteiden ja kielen säilyttämisen näkökulmista. Kiinnostuin yhä enemmän kielen ja kotoutumisen välisestä suhteesta tutkimukseni edetessä. Haastateltavani kiinnittivät kertomuksissaan paljon huomiota suomen kielen oppimisen merkitykseen, jolloin kielitaito koettiin väylänä ystäväystymiselle, jatkokoulutukselle ja työelämälle. Suomen kieltä pidettiin ennen kaikkea yhteiskunnassa pärjäämi-

sen kielenä. Toisaalta joku saattoi tuntea tulleen syrjityksi, koska ei hallinnut suomen kieltä standardivaatimusten mukaisesti. Äidinkieli rinnastettiin tärkeäksi osaksi identiteettiä ja mahdollisuus puhua omalla äidinkielellä loi turvaa muutoksen keskellä. Äidinkielen ja suomen kielen ohella merkittäväksi näytti nousevan myös englannin kielen asema sosiaalisten verkostojen ja työelämän kielenä. Eri sektoreilla työskennelleiden toimijoiden palvelut taas tarjosivat suomen kielen oppimista tukevaa toimintaa, minkä voidaan katsoa vahvistavan integroitumista. Lisäksi toimijoiden mahdollisuudet käyttää palveluissaan useampaa eri kieltä mataloittivat kohtaamisia yli kielirajojen. Kieli siis puhututti, antoi aihetta iloon ja suruun.

Työ osoittaa erityisesti, että maahanmuuttajan oman äidinkielen ja kulttuurin merkitystä integroitumista tukevana tekijänä ei ole kotouttamispoliittisissa toimenpiteissä huomioitu tarpeeksi, millä on seurauksensa esimerkiksi kunnan mahdollisuuksissa järjestää tulkkaamista ja kääntämistä koskevia palveluita. Toiseksi työssä tulee ilmi, että suomen kielen asema yhteiskunnassa pärjäämisen kielenä muotoutuu uudelleen, kun joidenkin haastateltavien tapauksissa esimerkiksi työelämässä saattoi menestyä yhtä hyvin omalla äidinkielellä tai englannin kielellä. Kolmanneksi tutkimus antaa ymmärtää, että kotouttamispoliittisesti tuotettu tieto eroaa siitä arkitiedosta, jota tutkimukseen osallistuneet maahanmuuttajat ja toimijat ylläpitivät kotoutumisesta ja kotouttamisesta. Esimerkiksi kotoutumiskoulutuksen kieliopintojen tavoitteeksi asetettu eurooppalaisen viitekehyksen mukainen kielitaitotaso ei välttämättä ollut yhteneväinen henkilökohtaisten oppimisprosessien kanssa. Kielen oppiminen

tarkkaan säädelyinä taitotasoina saattoi siten rajoittaa yksittäisen ihmisen kielen oppimista ja pidemmällä tähtäimellä kohtaamista ihmisten välillä.

Haluan kiittää tunnustuksen myöntäjää Vuoden gradu -palkinnosta, jonka vastaanottaminen tuntuu todella palkitsevalta ja motivoivalta. Haluan erityisesti osoittaa lämpimät kiitokseni Turun yliopiston kulttuuriperinnön tutkimuksen oppiaineelle ja työn ohjaajalle Riina Haanpäälle sekä kaikille niille haastateltaville ja vastaajille, jotka ottivat osaa tähän tutkimukseen elämäkokemuksensa, työnkuvansa ja mielenkiintonsa kautta.

ESITELMÄKUTSU

Liikuttava tieto? Kulttuurinen ymmärrys ja vuoropuhelu

IX Kansatieteen päivät 17.–18.3.2016
Turun yliopisto ja Åbo Akademi, Turku

IX Kansatieteen päivien teemoina ovat kulttuurinen ymmärrys ja vuoropuhelu, erityisesti tutkimustiedon rakentumisen, hyödyntämisen ja jakamisen kautta tarkasteltuna. Kulttuurin tutkija toimii monimuotoisella kentällä, jossa usein käytännön toiminta ja tutkimus kohtaavat. Tällöin kulttuurista tietoa rakentuu ja rakennetaan yhtäaikaaisesti useiden eri toimijoiden näkökulmista. Keitä etnologinen tutkimus tavoittaa ja miten vuoropuhelua syntyy? Miten etnologinen tutkimus osallistuu ja vaikuttaa tieteiden rajapinnoilla ja välimaastoissa? Miten etnologisen tutkimuksen tulokset vaikuttavat yhteiskuntaan? Mikä on museoiden rooli kulttuurisen ymmärryksen rakentamisessa ja välittämisessä?

Päivien ohjelma koostuu kolmesta kommentoidusta keynote-luennosta, työryhmätyöskentelystä ja päivien päätteeksi keskusteluja kokoavasta ja yhteiskunnalliseen keskusteluun kytkeytyvästä paneelistä. Keynote-luennoksijoiksi ovat varmistuneet kulttuuriperintöön perehtynyt historian professori Peter Aronsson (Linné-yliopisto, Ruotsi), kulutustutkimuksen alalla toimiva etnologian professori Cecilia Fredriksson (Lundin yliopisto, Ruotsi) sekä eurooppalaisen etnologian ja sukupuolentutkimuksen professori Beate Binder (Humboldtin yliopisto, Saksa).

Esitelmäkutsu Kansatieteenpäivien työryhmiin on avattu. Esitelmät voivat olla suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi. **Esitelmäehdotukset (noin 250 sanaa) lähetetään 11.9.2015 mennessä sähköpostitse osoitteeseen [ktp2016\(at\)lists.utu.fi](mailto:ktp2016(at)lists.utu.fi).** Ehdotukset tulee ensisijassa suunnata Kansatieteen päiville hyväksytyihin työryhmiin. On myös mahdollista ehdottaa esitelmää, joka ei sovi mihinkään tarjolla olevaan työryhmään.

Hyväksytyjen työryhmien kuvaukset löytyvät osoitteesta:
www.ethnosry.org/kansatieteenpaivat2016/tyoryhmat-workshops/.

Puheenjohtajat ja järjestelytyöryhmä valitsevat esitelmät ja tiedottavat niiden hyväksynnästä 15.10.2015 mennessä.

Esitelmäabstraktien tulisi sisältää seuraavat tiedot:

Kirjoittajan/kirjoittajien nimet

Yliopisto, tutkimuslaitos tai museo, jota edustaa

Kirjoittajan yhteystiedot ja sähköpostiosoite

Abstraktin otsikko

3-5 esitelmää kuvaavaa asiasanaa

Työryhmiin liittyvissä kyselyissä yhteydenotot pyydetään osoittamaan suoraan ryhmien puheenjohtajille. Muut tapahtumaan liittyvät kysymykset voi lähettää osoitteeseen [ktp2016\(at\)lists.utu.fi](mailto:ktp2016(at)lists.utu.fi). Kansatieteen päivien käytännön asioista tiedotetaanpäivien omilla sivuilla.

IX Kansatieteen päivät järjestää Suomen kansatieteilijöiden yhdistys Ethnos ry yhteistyössä Turun yliopiston kansatieteen oppiaineen ja Åbo Akademin etnologian kanssa. Lisätietoja järjestelytyöryhmän puheenjohtajalta Sanna Lillbroända-Annalalta, [slillbro\(at\)abo.fi](mailto:slillbro(at)abo.fi), 050-5637651 tai Ethnos ry:n seminaarisitiiteeriltä Sanna Tawahilta, [sanna.tawah\(at\)jyu.fi](mailto:sanna.tawah(at)jyu.fi), 045-6336125.

Ethnos ry:n vuosikokousseminaarin yhteydessä 13.3.2015 pidettiin Ethnos ry:n vuosikokous, jossa valittiin uusi hallitus. Hallituksen puheenjohtajana jatkaa **ma. prof. Katriina Siivonen (Helsingin yliopisto)**, varapuheenjohtajana ja Ethnos-toimiteista vastaavana julkaisusihteerinä toimii **FM Aura Kivilaakso (Turun yliopisto)**. Tiedotussihteerinä jatkaa **FM Maija Mäki (Turun yliopisto)**, seminaarisihteerinä jatkaa **FM Sanna Tawah (Jyväskylän yliopisto)**, kansainvälisten asioiden sihteerinä jatkaa **FM Ann-Helen Sund (Åbo Akademi)**, Ethnologia Fennicasta vastaavana julkaisusihteerinä jatkaa **FM Inkeri Hakamies (Helsingin yliopisto)** ja museoyhdyshenkilönä jatkaa **FL Mari Immonen**. Ethnoksen taloudenhoitajana toimii **FM Mikko Kero**. Ethnos ry:n uutena sihteerinä toimii kansatieteen opiskelija **Milja Jokelainen**. Ethnologia Fennican päätoimittajana toimii **FT Arja Turunen**.

Etnologinen tapahtumakalenteri

20.-25.6.2015 SIEF 2015, Zagreb, Kroatia. Theme: *Utopias, Realities, Heritages. Ethnographies for the 21st century*, <http://www.siefhome.org/congresses/sief2015/cfp.shtml>.

18.-21.8.2015 33 Nordic Ethnology and Folklore Conference “CO” – *Co-productions, collaborations, contestations coming together in Copenhagen*”, Kööpenhamina. <http://conferences.saxo.ku.dk/33-nordic-ethnology-and-folklore-conference>

17.-18.3.2016 IX Kansatieteen päivät, Turun yliopisto ja Åbo Akademi. Call for Papers avoimena 11.9.2015 asti, <http://www.ethnosry.org/kansatieteenpaivat2016/>.

Seuraava Ethnos-tiedote / jäsenkirje

Ethnos-tiedote 2/2015 ilmestyy syyskuussa 2015. Lehteen tuleva aineisto toimitetaan viimeistään 30.8.2015 mennessä tiedotussihteerille osoitteella majja.j.maki@utu.fi.

Seuraava jäsenkirje ilmestyy sähköisenä joulukuussa 2015. Jäsenpostiin tarkoitettu aineisto toimitetaan tiedotussihteerille viimeistään 30.11.2015.

Ethnos ry.
c/o Tieteiden talo
Kirkkokatu 6
00170 Helsinki

Ethnos ry.
2015